

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'octubre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Que mitjançant escrit presentat en data 29-11-2016, la representació lletrada del Sr. R.G.P.P. va formular demanda d'exequàtur de la Sentència dictada en data 06-05-2014 pel Jutjat nº 1 de Benidorm essent part demandada la Sra. M.E.S. i part en el procés el Ministeri Fiscal.

II.- La representació processal de la Sra. M.E.S. va oposar-se a la demanda d'exequàtur, mitjançant escrit de contesta de data 13-01-2017.

III.- El Ministeri Fiscal va emetre informe de data 22-12-2016 en virtut del qual no s'oposava a la demanda d'exequàtur.

La part agent va replicar en data de 03-02-2017 i la part defenent va duplicar per escrit de 28-02-2017.

IV.- Proposades i practicades les proves que les parts van sol·licitar en els seus escrits de dates 03, 10 i 22 de març del 2017, les parts agent i defenent van presentar, respectivament, llurs escrits de conclusions en dates 9 i 15 de maig del 2018.

Per Aute de data 13-09-2018 aquesta sala acorda: “**Primer.-** Donar lloc parcialment a la pretensió probatòria adduïda per la Sra. M.E.S. mitjançant el seu escrit de data 15-05-2018 i consistent en què s’incloguin en autes els documents adjuntats amb el susdit escrit.

Segon.- Concedir el termini de cinc dies a la part adversa i al Ministeri Fiscal per a presentar al·legacions al respecte i si ho consideren oportú.”

En data 19 de setembre del 2018 la representació processal del Sr.R. G.P.P. presenta les corresponents al·legacions.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació processal del Sr. R.G.P.P. sol·licita el reconeixement de la sentència ferma i definitiva, de data 6-05-2014, dictada pel Jutjat núm. 1 Benidorm, en la que s’estima la demanda de nul·litat matrimonial interposada en data 28-06-2012.

La sentència referida indica, en el seus antecedents, que la demandada fou emplaçada edictalment, una vegada es van esgotar les vies processals possibles per a fer-ho en via personal.

Si s'analitzen les actuacions s'observa que, en data 28-06-2012 es va presentar al Jutjat degà de Benidorm la demanda de nul·litat de, data 4-4-2012. I aquesta data coincideix amb la data en la que la demandada Sra. M.E.S., té el segell d'entrada a Mèxic (Quintana Roo) (foli 127) i és set dies posterior (21-06-2012, foli 125) a la baixa definitiva del Principat d'Andorra.

Consta també a les actuacions (foli 58) que entre els litigants existeix i es troba en tràmit un procediment de separació amb la numeració (2000199/2010).

II.- Els arguments de la demandada per oposar-se a l'exequàtur consisteixen en que la seva declaració de rebel·lia ha estat involuntària, tota vegada que no va conèixer mai la pendència d'aquest procés. Entén que es vulneren els requisits de l'article 49 LTPJ, ja que l'altra part podia haver facilitat el domicili a Andorra o contactar amb la Batllia que sí el coneixia.

L'actor va indicar com a domicili de la defenent el següent: La Massana, XXX (foli 75) i es va intentar el seu emplaçament per carta amb acusament de rebuda sense èxit (foli 95 al dors). Davant d'aquest fet la part agent va demanar, en data de registre 10-05-2013, que al desconèixer qualsevol altre domicili de la demandada, es consultessin les bases de dades del punt neutre judicial i, si resultés negativa la consulta, fos emplaçada per edictes.

L'article 49 de la Llei transitòria de procediments judicials exigeix per l'atorgament de l'exequàtur que la resolució compleixi amb els següents requisits:

- . la competència de la jurisdicció que l'ha dictat.
- . la regularitat del procediment seguit davant dita jurisdicció.
- . l'aplicació de la llei competent segons les regles nacionals de conflicte.
- . la conformitat a l'ordre públic nacional i internacional.
- . l'absència de tot frau a la llei nacional

A diferència del que sustenta el Ministeri Públic, en el seu informe de 8-05-2018, aquesta Sala considera que no es compleixen les exigències de l'article 49 LTPJ.

En efecte, el concepte d'ordre públic inclou aquells principis, entre altres, de caire social, econòmic i jurídic, que informen una concreta societat en un moment determinat, la qual cosa provoca que el concepte d'ordre públic no sigui fix o immutable sinó que varia d'un Estat a un altre i, fins i tot, dins del propi Estat evolucioni al llarg del temps. I aquest concepte d'ordre públic no es projecta solament en la vessant substantiva sinó també en la processal. Des d'aquesta darrera òptica, el principi d'audiència i el dret a la defensa, que inclou el dret al recurs, s'inclouen dins de la noció d'ordre públic processal, la qual es conté en el reconeixement que l'article 10 de la Constitució efectua d'aquests drets processals de caire constitucional.

Si aquesta consideració la traslladem al cas present, resulta que s'ha de diferenciar entre la rebel·lia per conveniència (ha estat citat adequadament i decideix no comparèixer), per convicció (no es considera competent el tribunal i no es compareix) o la involuntària o forçosa (no s'ha estat citat i no s'ha pogut comparèixer).

En aquest supòsit, estem davant una hipòtesi de rebel·lia involuntària per manca de citació. I aquesta manca de citació es podia haver subsanat fàcilment per la part agent, atès que quan l'emplaçament per carta certificada esdevé negatiu (la demandada ja es trobava a Mèxic), podia haver facilitat al tribunal espanyol la dada que existia un procediment pendent de separació a Andorra, on la demandada estava dirigida tècnicament per un lletrat i personada a la causa, de manera que hagués estat possible comunicar-li personalment la pendència del procés, per tal que pogués contestar i defensar-se de la pretensió instada en contra seva, així com formular el recurs contra la sentència que eventualment es dictés.

Al no haver-se fet així, tota vegada que l'emplaçament personal esdevé prioritari respecte de l'edictal i més quan estava a l'abast de l'agent poder

aconseguir l'emplaçament personal, aquesta rebel·lia involuntària impedeix atorgar el reconeixement i execució de la sentència interessada.

III.- La desestimació de la demanda significa la imposició a la part demandant de les costes processals d'aquesta instància, de conformitat amb el principi del venciment objectiu (Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR la demanda interposada per la representació processal del Sr. R.G.P.P. contra la Sra., M.E.S., adreçada a l'obtenció del reconeixement i execució de la sentència de 6-05-2014, dictada pel Jutjat núm. 1 de Benidorm. Imposem a la part agent les costes processals derivades d'aquest procediment.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-